

tryk: „Personer, der staa i Forhold til den paagældende Forretning“, er for det første ikke klart, og for det andet lyder det ikke godt, saa ogsaa dette kunde jeg ønske ændret.

Det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, handler om Afleveringspligten overfor Bibliotekerne. Der staaar udtrykkeligt: „Forslag til Lov om pligtig Aflevering af Tryksager til offentlige Biblioteker“. Men der er en anden Side af Sagen, som ved dette Lovforslag bliver aktuel, og det er Bibliotekernes Ret og Pligt til Kassation, men herom handler Lovforslaget ikke. Jeg forstaaar derfor aldeles ikke en Passus i den Betænkning, som er afgivet af det højtærede Landstingsudvalg, der lyder saaledes: „Dertil kommer, at man begrænser Smaatryksafleveringen og — hvad der ikke har været Tilfældet før — giver Bibliotekerne Kassationspligt overfor saadanne Smaatryk, der fra ethvert Synspunkt er uden Biblioteksværdi.“

Det kan jeg ikke finde noget om i Lovforslaget, og desuden udelukker alene Lovforslagets Titel, at en saadan Bestemmelse fandtes deri. Jeg er blevet noget betænkelig, fordi jeg ikke alene finder denne Passus i Landstingsudvalgets Betænkning, men den ærede Ordfører for Venstre sagde for et Øjeblik siden udtrykkeligt, at nu fik Bibliotekerne en Ret til at kassere Tryksager, som de ikke havde haft tidligere. Jeg vil meget gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han ser paa denne Sag, om han mener, at dette Lovforslag, som det foreligger her, hjemler Bibliotekerne nogen som helst Ret til at kassere mere, end de har gjort hidtil. Jeg vil ogsaa gerne spørge, hvilke Regler Ministeren har tænkt sig at opstille for Kassationen.

Sagen er nemlig den, at hvis man overlader det til Bibliotekernes frie Skøn, kan det blive betænkeligt, naturligvis ikke i Øjeblikket, hvor man har den fuldeste Tillid til alle Bibliotekernes Ledelser, men Loven gives jo for en Række Aar ud i Fremtiden, og man kan ikke være sikker paa altid at have saa fortrinlige Ledelser som nu. Desuden kan der i Fremtiden gøre sig helt andre Stemninger gældende, saaledes at man paa forskellige Tidspunkter anvender ganske forskellig Fremgangsmaade. Derfor mener jeg, at man maa have ganske bestemte Regler for, hvorledes Kassationen fra Bibliotekernes Side skal foregaa.

Man kunde ogsaa rejse det Spørgsmaal, hvorledes man skal forholde sig med alle de Ting, man fra bibliotekskyndig Side anser for at være værdiløse, og som i Aarenes Løb er blevet afleveret. Skal de

vedblivende opbevares og staa som det ene Rundetaarn ved Siden af det andet, eller skal man stikke Ild paa Dyngen og se at komme af med det hele? Ogsaa her synes jeg, man maa have bestemte Regler at gaa efter, og derfor ved jeg ikke, om man ikke skulde vende tilbage til det Forslag, det ærede Medlem af Landstinget Hr. Brandes kom med, om at nedsætte et Raad af bibliotekskyndige Folk, som traf en Afgørelse baade om, hvad der skal afleveres, og om, hvad der skal opbevares.

Jeg vil gerne spørge, hvorledes den højtærede Minister ser paa denne Sag, om han mener, at det er en Sag, der i det hele taget kan løses administrativt, eller om den ikke fordrer en Lovbestemmelse.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg vil gerne takke de ærede Talere for den helt igennem velvillige Behandling, de har ladet Lovforslaget blive til Del. Jeg er naturligvis enig med de Talere, der har gjort opmærksom paa, at man skal gaa varsomt til Værks med Hensyn til Kassation af Smaatryk og andre Ting, der kan være Tale om at kassere, og man kunde i og for sig dèr finde det tiltalende, som det ærede Medlem Hr. Ibsen siger, at der blev ubetinget Indleveringspligt for alt Smaatryk, og at det saa blev efterfulgt af en Sortering og Kassation paa Biblioteket. Betænkkeligheden derved vil væsentligst være den, at det vil fordre et betydeligt Personale til at gennemgaa hele den Mængde af Smaatryk og foretage Sorteringen og Kassationen deraf.

Jeg tror i øvrigt, man kan sige, at Biblioteksmænd i det hele taget neppe er ivrige efter at kassere for meget. Det plejer at være saadan ikke blot paa Biblioteker, men ogsaa i andre Samlinger, at de, der har med saadanne Samlinger at gøre, snarest er for ivrige efter at opbevare alt og for ængstelige ved at give Afkald paa noget som helst, selv om det ikke har saa særdeles stor Værdi. Det at faa et særligt Raad til at tage sig af de Ting vilde jeg i og for sig finde rigtigt, men jeg tror, at vi nu har, hvad vi behøver i denne Henseende. Jeg mener ikke, det vilde være hensigtsmæssigt at faa et Biblioteksraad af særlig sagkyndige Folk til at gennemgaa alt, hvad der bliver indleveret af Smaatryk, og saa foretage Kassationen. Jeg mener, vi skal spørge disse særlig sagkyndige, hver Gang der skal foretages de Ændringer i Reglerne for Indleveringen til Bibliotekerne, som skal foretages, naar Forholdene gør det nødvendigt, og tillige,